

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Rapport från Etiopien

Enar och Kerstin Olsson har besökt Etiopien. Läs om det på sidan 10. Bilden visar Mindaun, Solomon, Alex och Kerstin. Lägg märke till den stora väskan Mindaun och Solomon släpar på. Den innehåller kläder, skor, vita käppar och annat som är gåvor till de synskadade. I kommande nummer ger Enar och Kerstin en rapport från återinvigningen av centret i Sebeta, som blev en verklig glädjefest i tacksamhet till Gud och Syskonbandet. Foto: Enar Olsson

Från t f verksamhetsledare

Wow, så solig solen är nu! Är det längesen den visade sig, eftersom många av oss upplever förundran över dess ljus och uppiggande effekt när den skiner i ögonen redan på morgonkvisten?

Snart är det inte bara solen som lyser gul, utan den gula färgen syns på många ställen. I pyssliga hem läggs fram gula dukar på bordet, gula gardiner hängs upp i fönstren och gula fjädrar hängs i påskris.

Det är lätt att påskan mest blir just gula fjädrar, godisfyllda påskägg och ätning av kokta ägg i mängd, istället för att det kristna påskbudskapet uppmärksammas särskilt. Detta tror jag gäller de flesta svenska hem, kristna som sekulära. Åsikterna om detta kan gå isär, men jag tycker i alla fall inte att allt det "påskiga" runtomkring är fel och borde skalas bort för att det kristna budskapet om Jesu död och uppståndelse ska komma fram ordentligt. Tvärtom så tror jag att dessa ting hjälper oss att förstärka högtiden och att de kan visa på att dessa dagar är speciella. Jag vill

uppmuntra oss alla till att njuta av de fina påsktraditionerna vi har och att i allt detta sätta den kristna grunden till påskan, Jesus, i centrum.

Jesus dog för min och din skull. Han övervann själva döden, uppstod och lever utan att vara bunden till en jordisk kropp. Han finns tillgänglig både bland oss och hos dem som gått ur vår tid, i en dimension vi inte kan greppa. Blotta tanken på denna påskens och evangeliets kärna kan vara svår att förstå ordentligt, även för den som varit djupt troende kristen så länge den kan minnas. Men ibland får vi nöja oss med att tro och ha tillit till Gud. Jesus möjliggjorde och möjliggör för oss att ha direktkontakt med sig, med Gud, idag och alltid. Visst är det fantastiskt?!

Jesus är i fokuset dagligen för somliga av oss. För andra finns en tro på Jesus, men man tänker på Honom bara någon gång då och då. Dig och mig själv vill jag utmana att under påskens tid framlyfta Jesus extra i tanke, bön och gemenskap! Med önskan om en gul och välsignad påsk för oss alla!

Tina Hanson

Innehåll	sid	Rapport från Etiopien.....	10
Från t f verksamhetsledaren.....	2	Herren är min styrka.....	10
Kallelse till årsmötet 2010.....	3	Guds omsorg i vardagen.....	12
Medlemsnytt.....	3	Redaktionsruta.....	12
Gemenskapsdagar och årsmöte ..	3	Rättelse	
Resa till Taizé.....	4	I förra numret skrev vi i en bildtext	
OAS-möte i norr.....	4	att Albertina Fredros var på sitt första	
Bönebrevet.....	4	Syskonbandsläger. Det var inte	
Vem vill du ska sitta i styrelsen?...	5	sant och vi ber om ursäkt för vi på-	
Lästips.....	9	stod det.	

Kallelse till årsmötet 2010

Kristna Synskadades Förening, Syskonbandet, kallar till årsmöte torsdagen den 13 maj 2010. Förhandlingarna börjar kl 10.00. Platsen är konferensanläggningen Apelviken, Varberg. På agendan finns de sedvanliga ärendena i årsmötet. Det har inte inkommit några förslag från medlemmarna på beslutsärenden.

Hjärtligt välkomna hälsar styrelsen

Medlemsnytt

Ny stödjande medlem

Ronny Gilderskär, Järfälla

Till fridens hem

Erik Jonsson, Ålen, 93 år
Somnade fridfullt in 22 februari 2010.

Här nedan följer tre arrangemang som sker under tiden maj-juli. För samtliga gäller att anmälan sker till Tina Hanson, på telefon 08-641 30 95 eller mail syskonbandet.ung@live.se

Gemenskapsdagar och årsmöte

Vårskummande hav, spännande fästningstur, konsert, andakter, god gemenskap, Afrikaafton och mycket mer blir det för den som kommer med till våra dagar i Varberg 12-16 maj! Alla är välkomna, gammal som ung, medlem som icke medlem, från norr som söder, och leddarhundar! Här följer det övergripande programmet. Ett mer detaljerat programmet skickas ut separat och finns även på hemsidan.

Onsdag 12 maj

Incheckning från klockan 17.
18.00 Middag

Torsdag 13 maj

Gökotta på klippstranden.

10.00 Årsmöte

På kvällen Afrikaafton

Freitag 14 maj

På förmiddagen talar Tomas Sjödin med temat "Ett brustet halleluja – om sökandet efter en tro som tål livets skiftningar".

På eftermiddagen blir det utflykt till världsarvet Radiostationen Grimeton och Varbergs fästning.

Lördag 15 maj

13.00 Konserten "O sällhet stor" i Apelvikhöjds kyrka. Från klassisk 1500-tals musik till Stevie Wonder, med det gemensamma att musiken är skriven av blinda musiker. Ulrika Bergman spelar piano och läser egna dikter.

Under kvällen hjälps vi åt med olika programpunkter.

Söndag 16 maj

Gudstjänst med nattvard

12.00. Middag och avslutning

Boendet och priser

Apelviken ligger strax söder om Varberg och alldeles intill havet med vackra promenadvägar längs vattnet. Adressen är Sanatorievägen 4, 432 53 Varberg. Vi bor i två-

planslägenheter med plats för fyra i varje. Gemensam toalett/bad i varje lägenhet, alltså även för den som väljer enkelrum. Det är hotellstandard som gäller, så lakan och handuk ingår i boendet. Syskonbandet subventionerar samtliga deltagare. Priset gäller för helpension alla dagar. Allting förutom fredagens eftermiddagsutflykt ingår i priset. Dubbelrum: 2.500 kr. Enkelrum: 3.900 kr. Ungdomspris (upp till 29 år) 1.500 kr. Enstaka nätter 750 resp. 975 kr.

Fredagens utflykt kostar 100 kr. Din deltagaravgift vill vi att du sätter in senast den 26 april på plusgirot 36449-7. Vid tillbakadragen anmälan efter den 26 april betalar du en avgift på 500 kr.

Anmälan

Sista anmälningsdag är den 12 april. Meddela eventuell allergi i samband med din anmälan.

Resa till Taizé

Du som är mellan 17 och 29 år har chansen att resa tillsammans med andra "syskonbandare" till en veckas klostervistelse i Taizé, Frankrike. Syskonbandet ordnar med ledsagare för gruppen. Har du en vän som gärna åker med som ledsagare så kan du tipsa oss!

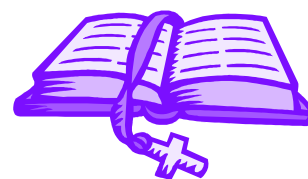
Själva resan sker med buss och startar från Stockholm den 19 juni. Hemkomst 28 juni. Den stannar för påstigning i Jönköping och Helsingborg. Bussresan kostar 2.250 kronor och vistelsen i Taizé ca 500 kronor för hela veckan. All under-

visning och samtal i grupper sker på engelska. Boendet och maten är mycket enkel. Du bor i våningsäng i logement tillsammans med ett tiotal andra. På Syskonbandets hemsida kan du läsa mer detaljer.

OAS-möte i norr

Den 8-11 juli blir det gemenskapsdagar i samband med Oasrörelsens sommarkonferens i Piteå! Temat är "...med budskap till folken att Kristus är Gud" och hålls på Storstrands kurs- och lägergård. Vi bor ca 2 km därifrån på folkhögskola. Att delta i konferensen är gratis, boendet kostar dig ca 100 kr/natt och maten, som kan köpas i Storstrands restaurang eller på andra närliggande ställen, står du för själv. Syskonbandet subventionerar din resa som överstiger 500 kr och med maximalt 700 kr. Detta arrangemang riktar sig främst till den norra regionen men från alla landsändar är man välkommen och det finns något för alla åldrar!

Läs mer om själva konferensens innehåll på www.oasrorelsen.se/storstrandartikel eller hör av dig till Tina på kansliet. Ett begränsat antal rum är bokade så anmäl dig snarast, men dock senast den 17 maj.

Bönebrevet

Gullan i Hässleholm vill att vi ber för henne och hennes familj.

Vem vill du ska sitta i styrelsen?

Kristna Synskadades förening, Syskonbandets styrelse består av fem ordinarie ledamöter och två ersättare. De ordinarie ledamöterna väljs på två år, ersättarna på ett. Det innebär att vartannat år är det två ordinarie ledamöter som avgår från sitt mandat, vartannat år tre. I år är det tre: Lars-Ove Arnesson, Erik Bondesson och Enar Olsson.

Styrelsevalet görs sedan mitten av 1950-talet genom poströstning. Detta för att alla medlemmar, även de som inte har möjlighet att kunna åka till årsmötet, ska få vara med och bestämma. Eftersom alla inte kan känna alla försöker vi här ge en kort presentation av vilka som ställer upp som kandidater till i år. I aprilnumret kommer de att svara på några frågor om vad de tycker är de viktigaste uppgifterna för Syskonbandet idag och vad de har för styrelseerfarenhet. Vi hoppas att detta ska underlätta för alla medlemmar då de ska rösta.

Erik Bondesson

Erik Bondesson är 26 år och uppvuxen i Grästorps i Västergötland. Sedan fem år tillbaka bor han i Vänersborg. Han har bland annat arbetat som telefonförsäljare, men det senaste halvåret har han deltagit i ett projekt som kallas Olivprojektet. Det är ett samarbetsprojekt mellan Svenska kyrkan i Vänersborg och Arbetsförmedlingen och riktar sig till personer som sysselsätts i jobb- och utvecklingsgarantin. Det är ett 15-tal personer som jobbar inom projektets ram och här finns bland annat kurser, musikcafé med mera. Erik är främst engagerade i just musikcaféet. Något som passar bra eftersom han tycker mycket om att spela och sjunga. Han sjunger i kör i Missionskyrkan, där han är medlem. Det blev han för övrigt redan innan han flyttade till Vänersborg.

Han läste engelska på högskolan, sökte kontakt med en kristen studentgrupp och kom på så vis i kontakt med Missionskyrkan. Han säger att han trivs jättebra där och har många vänner i församlingen.

Redan som ganska liten hörde Erik talas om Syskonbandet, då han som åttaåring fick föreningens barntidning, som då hette Onesimos. Senare träffade han tidningens redaktörer och så småningom ringde Cilla Stjernberg och frågade om han ville bli medlem. Det ville han och ett par månader senare, i maj 2001, deltog han i sin första Syskonbandsaktivitet, årsmötesdagarna i Gränna. Han sitter numera i Syskonbandets styrelse och ställer alltså upp för omval.

Eva Fridh

Eva Fridh kommer från Göteborg och är 30 år gammal. Just nu går

Merike Gustavsson

Bernt Mårtensson

Eva Fridh

Pontus Nyman

hon på Afrika-linjen på Österlens folkhögskola. Hon är utbildad till journalist på Göteborgs universitet och har arbetat som informatör i olika projekt. Under sina studier är hon tjänstledig från sin tjänst som ombudsman på Synskadades riksförbund i Göteborg. Hon har även en nystartad firma, där hon säljer in olika uppdrag som journalist.

Eva är för tidigt född och hennes synskada uppstod då hon fick för mycket syrgas, vilket innebar att hennes synceller blev utslagna. Hon har senare drabbats av blödningar i ögonen, vilket gör att hon nu ser sämre än hon gjort förut.

Eva kom i kontakt med Syskonbandet då hon gick en kurs i Stockholm och bodde på Gotlandsgatan. Hon har en väninna som talat om Syskonbandet, och en dag upptäckte Eva att föreningen hade sitt kansli i samma hus som hon bodde. Hon gick dit och ringde på dörren. Hon blev välkommen och bjöden på frukost och beslöt sig ganska snabbt för att gå med i föreningen. Hennes tro hade väckts i samband med konfirmationen i tonåren.

Idag tillhör hon fortfarande Svenska kyrkan, men har även börjat gå en del i Saronförsamlingen i Göteborg och är medlem i en av deras så kallade hemgrupper.

Merike Gustavsson

Merike Gustavsson är 61 år och uppväxt i Tidaholm. Hon bor i Bankeryd sedan början av 1980-talet, då hon flyttade dit sedan hon fått jobb på Hovrätten i Jönköping. Där arbetade hon som kanslist och skrev under många år rent handlingar, men numera tillhör hon skaran arbetssökande.

Merike "minns inget annat än att hon inte ser" och fick sin grundskoleutbildning på Tomtebodaskolan, där hon gick i elva år. Hon tillhör Alliansmissionen i Bankeryd sedan slutet av 1980-talet. Hon sjunger med i en kör där.

Hon blev medlem i Syskonbandet ungefär samtidigt som hon blev medlem i Allianskyrkan. Det var föreningens tidigare ordförande Gunnar Lorentzson som värvade henne. Merike säger att hon tycker om gemenskapen i föreningen och

Erik Bondesson

Anita Örum

Sture Lyreskog

Lena Johansson

tycker det är viktigt att man stöttar varandra i en tid då det är svårt att vara funktionshindrad. Under det senaste året har Merike suttit som andre ersättare i Syskonbandets styrelse.

Lena Johansson

Lena Johansson är från Linköping och 58 år gammal. Hon är synskadad från födelsen och har gått på Tomtebodaskolan. Hennes hund Rosie är hennes tredje ledarhund.

Under mer än 25 år arbetade Lena som växeltelefonist på länsarbetsnämnden. För tre år sedan flyttades växeln till Östersund och hon blev arbetslös. Nu väntar hon på att få en praktikplats.

Lena beskriver sig själv som envis och som en person som gillar utmaningar och försöker se saker positivt. Hennes stora intresse är musik. Hon spelar lite piano och gitarr, men framför allt blockflöjt. Och så sjunger hon i Skäggetorps kyrkokör. Hon tillhör en Missionsförsamling sedan 1979. Syskonbandet kom hon i kontakt med genom vänner och genom att läsa tidning-

en. Efter ett tag ansökte hon om medlemskap. Hon och Rosie brukar ganska ofta försöka delta i Syskonbandets olika aktiviteter. Och under det senaste året har Lena varit förste ersättare i Syskonbandets styrelse.

Sture Lyreskog

Sture Lyreskog är 55 år och beskriver sig själv som bondpojke från Västergötland. Han är född gravt synskadad, men omgivningen förstod inte hur illa han såg, utan de två första åren fick han gå i vad som då kallades hjälpklass. I tredje klass blev textstorleken i böckerna mindre, och då upptäcktes Stures synskada. Han fick åka till Tomtebodaskolan och gick där fram till sjuan, då han fick börja gå integrerat i Skövde.

Efter att ha läst juridik i Uppsala och arbetat i Stockholm, hamnade han så småningom i Gävle för att göra så kallad tingsmeritering. Första intrycket var att i den här staden skulle han inte stanna en dag mer än nödvändigt, men så träffade han Ing-Marie och då började

han inse Gävles charm. De bor fortfarande där och har numera tre vuxna barn.

Idag är Sture sedan många år advokat och 2002 startade han eget, med inriktning främst på fastighetsrätt.

Sedan 1999 är Sture medlem i Betlehemskyrkan, en missionskyrka, i Gävle. Före dess var han aktiv i Svenska kyrkan, där hans hustru fortfarande arbetar som diakon.

Sture är aktiv i sin församling, han säger att han "är och rycker lite varstans". En del juridisk konsultation blir det förstås, men han är även med och hjälper till med församlingens månadsblad, vilket han även är ansvarig utgivare för. Hans stora önskan är att alla människor ska få höra talas om Gud och just nu brinner han för NFU, naturlig församlings utveckling. Sture tror att man skulle kunna dra lärdomar därifrån även till Syskonbandet och arbetet med att vinna synskadade för Kristus.

Bernt Mårtensson

Bernt Mårtensson är 60 år, född i Gävle men kom som liten till Stockholm där han växte upp. Sen 26 år bor han i Västerås, dit han flyttade för att han fått jobb. Då handlade det om att läsa korrektur, idag arbetar han med ljuddokumentation. Han skriver av gamla program som sänts i Västmanland och ser till att de lagras digitalt.

Bernt är född med en synskada, men den har försämrats under åren och idag ser han nästan ingenting.

Han beskriver det själv som "myrornas krig".

Han och hans hustru Elsie tillhör Svenska kyrkan och har varit med i Syskonbandet i drygt 20 år.

-Vi kände Lars-Ove och så besökte vi Sjöleden. Det tyckte vi om och det var nog ett gemensamt beslut av mig och Elsie att vi ville bli medlemmar i Syskonbandet, berättar Bernt.

Pontus Nyman

Pontus Nyman är 25 år gammal och kommer från och har alltid bott i Lund. Han är aktiv i Svenska kyrkan, inte i den församling han bor utan i en grannförsamling.

Pontus kom till tro under ett konfirmationsläger 1999. Där upplevde han att Gud kallade honom att följa. Efter det började han gå på ungdomsträffar i församlingen och på en del "vanliga" gudstjänster.

Han blev medlem i Syskonbandet så sent som 2007. Det var en annan styrelsekandidat, Eva Fridh, som värvade honom då de var på ett läger Unga Synskadade arrangerade. Pontus hade aldrig hört talas om föreningen, men tyckte det lät intressant. Samma år följde han med på en resa till Taizé med Syskonbandet.

Till vardags är Pontus arbetssökande och på jakt efter en lämplig praktikplats. Musik är hans stora intresse. Han gick estetiskt program med inriktning på musik på gymnasiet och han är aktiv i två olika körer.

Anita Örum

Anita Örum är 68 år och de senaste 50 har hon bott i Stockholm. Hon säger att hon studerat hela livet. Men yrkesmässigt blev det handelsskolan, med inriktning på marknadsekonomi och marknadsföring. Tillsammans med sin man var hon egen företagare under 30 år och bedrev konsultverksamhet med inriktning på utbildning av ledarskap för företagare.

Anitas synskada har smugit sig på henne, hon har RP, men för tolv år sedan "tog den överhanden". Anitas ögonläkare tyckte att hon skulle ta tillfället och göra sådant hon inte hunnit tidigare. För Anitas del blev det en keramik kurs, vilket i sin tur innebar de första kontakterna med synskadeorganisationer. Sedan har det "rullat på" och hon är i dag mycket engagerad inom SRF i Stockholm.

Anita tycker mycket om att vara ute i naturen. Hon har varit skidlärare i utförsåkning och slalom, men har slutat åka eftersom hon ser för

dåligt. I stället är hon mycket ute och vandrar. Resor är ett annat stort intresse och hon har rest mycket. Hennes kyrka är S:ta Clara kyrka i Stockholm.

-Jag älskar den kyrkan! Jag har gått dit från och till de senaste tio åren. Numera går jag dit så fort jag har möjlighet, jag tar mig den tiden. Jag känner mig hemma där. De värnar om den kristna tron på ett sådant sätt att man känner att det är ett kärleksbudskap. Jag blir på gott humör när jag varit där och jag har många goda vänner som går dit.

Förutom sitt engagemang i SRF och S:t Clara har Anita under de tre senaste åren blivit alltmer aktiv i Syskonbandet och utgör nu tillsammans med Tina Hanson och Lars-Ove Arnesson den så kallade framtidsgruppen, som diskuterar hur föreningen ska arbeta långsiktigt.

Text: Kerstin Arnesson

Foto: Tina Hanson, Ingmari Lyreskog, Enar Olsson, Kerstin Olsson

Lästips

Här kommer två erbjudanden till Syskonbandets medlemmar: Det första är från en ny kristen veckotidning, **Inblick**. Den ges normalt bara ut som papperstidning, men som en service till Syskonbandets medlemmar kan den som vill få den via e-post som pdf och rtf-fil. De som är intresserade kan gratis och utan förbindelser få prova fyra nummer. Skicka ett e-mail till prenumeration@inblick.se och skriv

"Syskonbandet erbjudande" och att du vill prova på fyra gratis nummer. Det andra erbjudandet är från tidningen **Dagen**, en kristen dagstidning som utkommer 4 dagar/veckan. Du kan få prova deras taltidning (kassettband på 90 minuter) 3 månader för endast 262 kronor. Distributionen sker med post. För mer info ring 08-619 24 20 eller maila till: info@dagen.se

Rapport från Etiopien

Kerstin och Enar Olsson besökte i februari Etiopien och våra vänner där. Här kommer en första rapport, fortsättning följer i nästa nummer.

Det är lördag eftermiddag och det är ett kärt återseende när ordförande Mindaun, evangelist Alex och ledsagaren Solomon knackar på plåtdörren in till gästhushets trädgård. Blommorna blommar i rabatterna och gräset är grönt. Det är som en skön svensk sommardag här i Etiopien, medan vintern rasade för fullt i Sverige när vi lämnade landet för ett par dagar sedan och vi hör rapporter om att det blivit än värre.

Hur är det med familjerna? Solomon har ett barn, Alex ett på väg och Mindaun ber om en fru... Vi ser fram emot invigningen nästa lördag och pratar om upplägget på den. De föreslår att Kerstin ska predika och det gör hon gärna och hon undrar om vi också kan fira nattvard tillsammans. Det har man aldrig gjort förut, men det ska de gär-

na ordna. Vi brukar ju alltid göra det i syskonbandssammanhang innan vi åker till skilda håll och det känns bra att införa den traditionen.

Tacksamheten känner inga gränser inför vad Syskonbandet har gjort. Alex säger att han saknar ord, men vill gärna visa sin uppskattning på "traditionellt vis". Han söker sig fram till Enar och Kerstin, välter en vattenflaska på vägen och sedan böjer han sig ner och kysser våra knän! Det är väldigt gripande och vi kan bara konstatera att Gud har hört deras böner när de ropat till honom om hjälp om huset som höll på att rasa samman. Vägen öppnades för mångas större och mindre insatser som Syskonbandets styrelse, flera gåvogivare, en duktig byggmästare och organisatörer. Att få vara en del i Guds stora omsorgsprogram är stort och bönestunden vi har känns helig.

Vi skiljs åt men planerar att vi möts igen på onsdag då vi ska "besiktiga" huset. Med sig nu får de den stora resväskan vi haft med oss full med kläder, skor, blindkåppar och annat som kan komma till nytta bland de synskadade.

Enar och Kerstin Olsson

Herren är min styrka – i mötet med livets svårigheter

Här fortsätter Kurt Hjemdals bibelstudier om Herren som vår styrka i olika situationer i livet.

Det blir ingen enkel väg för Paulus att följa i Jesu spår. Läser du hans "lidandets historia" i 2 Kor 11:23-29

är det nästan otroligt att han fortfarande lever. Och efter vad traditionen säger, slutade han sina dagar som martyr i Rom. Inte för att det var förvånande för honom. Redan då han mötte Jesus utanför Damaskus fick han klart besked

om att han skulle lida för Kristi skull. Och inte bara han. Då han på tillbakavägen under sin första missionsresa besöker de församlingar han grundat, har han enligt Apostlagärningarna särskilt en sak han vill säga till församlingen: "Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike" (Apg 14:22).

Ibland förkunnas det på ett sådant sätt att man får intrycket att kristna inte ska vara sjuka, lida eller ha sådana problem som andra. Jesus ger härlig seger och alla problem är förbi. En sådan förkunnelse är inte förankrad i Nya testamentet, tvärtom. När Jesus kallar sina lärjungar säger han till dem: Om någon vill följa mig, så ska han förneka sig själv och ta upp sitt kors. Jesus väg i denna världen är korsets och detsamma gäller för alla som vill följa honom.

Därför är det ingen som tror, som inte upplever "uppförsbackar" och svårigheter. Förutom lidandet för Jesu skull, understryker Paulus att kristna liksom alla andra är underställda förgängelsen (Rom 8:23). Vi lever i en värld präglad av synd, sjukdom och död och ingen slipper ifrån att möta detta. Därför är livets villkor ständigt växlande och ingen av oss har kontroll över morgondagen.

Men i den situationen har aposteln ett gott ord till oss. Han har provat både trängda lägen och goda dagar. Och, säger han, allt förmår jag genom honom som ger mig kraft. Han har erfarit att Herrens är hans styrka oavsett

omständigheter. Detta är en sida av den kristnes frihet: Jag skall slippa vara slav under omständigheterna. Tillsammans med honom skall jag uppleva att han bär och för mig genom, oavsett om dagarna är lätta eller krävande. Lagg märke till att Paulus understryker att han är prövad i allt, både i att lida brist och ha överflöd. Han klarar att möta båda, i Herrens kraft. För många var de goda dagarna farligare än de trängda. I goda tider kände man sig trygg och glömde Gud. Guds gåvor stal uppmärksamheten från givaren. Därför behöver vi leva i gemenskap med Jesus. Bara då bevaras vi i tron. Livet möter varenda en av oss med olika villkor. Några verkar att komma undan lättare, medan andra möter lidanden och problem utan ände. För den som är i Kristus gäller det som Lina Sandell sjöng: "Tryggare kan ingen vara, än Guds lilla barnaskara." Han som gett livet för oss, har lovat att gå med varje dag. Innan han sänder ut sina lärjungar för att vinna världen för evangeliet, ger han dem ett härligt löfte: "Jag är med er alla dagar" (Matt 28:20). Och det löftet gäller fortfarande. Du är aldrig ensam. Kom därför frimodigt med det du bär på eller som just idag tynger ner dig. Inget är för stort eller för smått för Jesus. Han vill själv vara din styrka varje dag och bära dig genom tills du når målet han har satt för dig i det eviga livet. Anförtro dig tryggt i hans händer och upplev att han är trofast.

Kurt Hjemdahl

Guds omsorg i vardagen

Ibland får vi på ett alldeles särskilt sätt uppleva Guds omsorg mitt i vår vardag. Så här berättar Rut Ekström för oss, om vad som hände henne en februaridag i år.

Gud har omsorg om oss. Det fick jag uppleva igår. Jag hade lagt ner en massa talböcker, som jag skulle föra till postlådan. Gav Hellen order att söka just postlådestolpen, vilket hon gör väldigt bra. Vi var nästan framme när jag hörde någon komma och jag stannade till, men då fick jag höra: "Gå bara. Jag skall lägga på ett brev på lådan." "Ja, jag skall också dit", sade jag. "Då kan jag hjälpa dig", sade mannen och så plockade jag upp alla talböcker, som han hjälpte mig med. Till sist hade jag bara ett brev med flera räkningar. Det skulle till mitt servicekonto. "Det finns ingen adress på kuvertet", sade han. "Oj då. Är det inte till Nordea?" undrade jag. "Nej, där är ingen adress", sade han.

Jag hade tydligen tagit fel kuvert, så jag fick gå hem med mina räkningar igen. Idag har jag fått iväg dem i alla fall. Men tänk om inte den där hjälpsamma mannen hade dykt upp där, hur hade det gått då? Där var ju räkningar för över 7.000 kronor som skulle betalas. Om de inte gått till Nordea hade jag ju fått flera kravbrev. Vilken omsorg Gud har om oss små människobarn. Med detta ville han visa att han bryr sig om mig.

Jag är så tacksam för det här så jag vill tala om det för andra. Han mättar himlens fåglar och klär liljorna på marken. Kom ihåg du som läser detta, att Gud har omsorg om dig.

Hälsningar från

Rut med ledarhunden Hellen

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punktskrift, svartskrift och på Daisy. Mars 2010.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktion: Kerstin Arnesson (vik) och Kerstin Olsson (tjänstledig).

Telefon, kansli 08-641 30 45, redaktion 031-702 09 19.

E-post: kansliet@syskonbandet.org eller redaktion@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552